

דָּבָר אַחֲרֵי מִי אֱלֹהָה, דָּא רְזֹא דְמַלְהָ דְהָא אֵל בְּלַלְא
הוּא דְאַתְכָּלֵיל מִכְלָהוּ דְרָגֵין, וְאֵי תִּמְאָ דְהָא אֵל
אִיהוּ דְרָגָא אַחֲרָא בְּגִין דְכִתְיבָּ (תְּהִלִּים ז) אֵל זְעוּם בְּכָל יוֹם.
תָּא חֹזֵי, דְהָא לִית אֵל מְבָלָעֵדי יְיָ הָלָאו אִיהוּ בְּלַחְזֹדְזִי
וְלֹא אַתְפְּרֵשׁ לְעַלְמִין. וּעַל דָּא בְּתִיבָּ, (שְׁמוֹאֵל ב ב) כִּי מִי אֵל
מְבָלָעֵדי יְיָ וְגוּ, וּמִי צָוֵר וְגוּ דְהָא צָוֵר לָאו אִיהוּ
בְּלַחְזֹדְזִי אַלְאָ פְּלָא חַד בְּדִכְתִּיבָּ, (דְּבִרִים ד) וַיַּדְעַת הַיּוֹם
וְהַשְׁבוֹתָא אֵל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים וְגוּ.

תָּא חֹזֵי, עַד לֹא אַתְגֹּזֶר אֶבְרָהָם הַוָּה מִמְּלִיל עַמִּיהָ מְגֻזָּע
מִתְּזָה בְּלַחְזֹדְזִי כִּמֵּה דְאַתְמָר דְכִתְיבָּ הַיְהָ דְבָר יְיָ אֵל
אֶבְרָהָם בְּמִתְּזָה וְגוּ. בְּמִתְּזָה. בְּהַהוּא חִיוּ דְרָגָא דְכָל
דִּיּוֹקְנִין אַתְהֹזִין בֵּיהֶן, כִּמֵּה דְאַתְמָר. וְהָא מִתְּזָה אִיהוּ
רְזֹא דְבָרִית.

וְאֵי תִּמְאָ דְבָגִין כַּפֵּן אַקְרֵי מִתְּזָה בְּגִין דְאִיהוּ דְרָגָא חִיוּ
דְכָל דִּיּוֹקְנִין אַתְהֹזִין בֵּיהֶן וּכְדִין אַקְרֵי מִתְּזָה, הָא
אָמְרָת (פ"ב) בְּקָדְמִיתָא דַעַד לֹא אַתְגֹּזֶר אֶבְרָהָם לֹא הַוָּה
מִמְּלִיל עַמִּיהָ בֵּר הָאֵי דְרָגָא דָלָא שְׁרָאָן עַלְוִי דְרָגֵין
אַחֲרֵנִין, וְהַשְׁתָּא אָמְרָת בְּמִתְּזָה חִיוּ דְכָל דְרָגֵין עַלְאַיִן
(אִיהוּ). וְהָא עַד לֹא אַתְגֹּזֶר בְּתִיבָּ הַיְהָ דְבָר יְיָ אַל אֶבְרָהָם
בְּמִתְּזָה.

אַלְאָ הָאֵי דְרָגָא חִיוּ דְכָל דְרָגֵין עַלְאַיִן אִיהוּ וּבְחִיוּ

דֶּרֶגִין עַלְאֵין אֲתָּתָקָן. וְאַף עַל גַּב דְּבַהְהוּא זָמָנָא
דְּאַבְרָהָם לֹא הוּה גּוֹזֵר הָאֵי דְּרָגָא בְּחִזּוֹן דֶּרֶגִין עַלְאֵין
אֵיהּ וּבְכָל אֲפָנוֹן גּוֹנְגִין אֵיהּ קָאִים. וְחִזּוֹן דְּאֲפָנוֹן (קָא אַ וְ
בָּ) גּוֹנְגִין קִיּוּמִי תְּחֻזּוֹתִיהָ חַד מִימִינָא גְּנוּן חָנוֹר. חַד
מִשְׁמָרָא לֹא גְּנוּן סָוּמָק. חַד דְּכָלִיל מִפְּלָגָה גּוֹנְגִין, וְאֵיהּ חִזּוֹן
דְּכָל גּוֹנְגִין עַלְאֵין דִּקְיָמִי עַלְיָה. וּעַל דָּא בְּהָאֵי חִזּוֹן
קָאִים עַלְיָה דְּאַבְרָהָם וּמְלִיל עַמְּמִיהָ וְאַף עַל גַּב דָּלָא
אֲתָּגָזָר. כִּיון דְּאֲתָּגָזָר מִה בְּתִיב וַיַּרְא יְהִי אֶל אַבְרָהָם.

תָּא חִזּוֹן, מִחְזָה שְׂדֵי (אמֶר) בְּתִיב בְּבָלָעָם. וּבְאַבְרָהָם בְּתִיב
מִחְזָה סָטָם, מִה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא מִחְזָה שְׂדֵי
אֵלֵין דְּלַתְתָּא (דְּנַפְקָה) מִבְּנִיהָ וְאֲפָנוֹן חִזּוֹן דִּילְיָה. מִחְזָה סָטָם
מִחְזָה דָּא הוּא ה' (דְּכָל חִזּוֹן) דְּכָל דִּיּוֹקְנִין עַלְאֵין אֲתָּחֹזָין
בְּיַהְיָה, וּבְגַיְן כִּסְדֵּךְ בְּתִיב בְּאַבְרָהָם מִחְזָה סָטָם וּבְבָלָעָם מִחְזָה
שְׂדֵי.

וּעַל דָּא עַד לֹא אֲתָּגָזָר אַבְרָהָם הוּה לֵיהּ הָאֵי דְּרָגָא
כְּדָא מְרוֹן. כִּיון דְּאֲתָּגָזָר מִיד וַיַּרְא יְהִי אֶל אַבְרָהָם וְגוּ'
אֲתָּחֹזָן בְּלָהָו (שָׁאָר) (ד"ב צ א ע"ב) דְּרָגִין עַל הָאֵי דְּרָגָא, וְהָאֵי
דְּרָגָא מְלִיל עַמְּמִיהָ כְּדָקָא חִזּוֹן בְּשָׁלִימָו. וּבְאַבְרָהָם אֲתָּקָטָר
מְדִרְגָּא לְדִרְגָּא וּעַל בְּבִרְית קִיּוּמָא קִדְישָׁא כְּדָקָא חִזּוֹן
בְּשָׁלִימָו

השלמה מההשומות (סימן מ"ח)

שכינתא את קריית אותן ברית מסטרא צדיק יסוד עולם זאת הברית בסיני (ס"א ביני). עמודא דאמצעיתא. ובין בני ישראל נצ"ח הו"ד. אותן דא צדיק, היא דא **שכינתא** (שםות ל"א) כי ששת ימים עשה יי' את השמים מפת"ר עד עמודא דאמצעיתא. דليلת שת בכל אחר אלא מסטרא דאת ו' ולית שביעי אלא מסטרא דאת י' עטרה על רישיה חכם"ה עלאה אותן היא חכמה תתהא אותן היא. ותקינו למזר לתמניא דאייה תמן חכם"ה עד יסוד לקבלא בהון י' זעירא לסלקא לה עד כתר למחיי עטרה על ראשיהו ותקינו לשוויא ערלה במנא ועפרא ?קיים (ישעיה ס"ה) ונחש עפר לחמו: עד באן

מההשומות)

תא חזי, כיון דאתגוז אברם, נפק מעלה וועל בקיימה קדישא ועתער בעטרה קדישא וועל בקיימה דעתמא קאים עליה, וכדין אתקיים עלמא בגיניה. בגין כתיב (ירמיה לו) אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים וארץ לא שמתה. כתיב (בראשית ב) אלה תולדות השמים והארץ בהבראם. בה"א בראם, באברם. וכלא ברוז חדא קאים. ובשעתא דקודשא בריך הוא אחמי ליה לאדם כל אבון דרין דעתמא, וחמא

לונן כל חד ויחד כל דרא ודרא כלתו קימי בגנטא דעדן
בזהו דיווקנא דזומיגין לךימי בא עולם.
וთא חזוי, הא אמר כיון דחמא ליה לדוד דלאו ביה
תיים כלל, תורה, ואיהו יהיב ליה מדיליה ע' שניין,
בגין כה הו ליה לאדם תשע מאות ותלתין שניין. ואפונ
שבעין אסתלקו ליה לדוד. ומלה דא רוזא דחכמתא
אייהו, לדוד לית ליה (יומין) בר שבעין שניין מאדם
קדמאתה, וככלא רוזא דחכמתא אייהו. וכל מה דלחתה פלא
אייהו ברוזא דלעילא.

וთא חזוי, בכל אפונ דיווקניין דגש망תין דעלמא כלתו
זוניגין זוניגין קמייה. לבתר כד אתינן להאי עולם
קידשא בריך הוא מזוג זוניגין.

אמר רב'(יהקה) יצחק קידשא בריך הוא (מזוג זוניגין ואמר)
אמר בת פלוני לפלוני. אמר רב' יוסי מא' קא
מיידי זהא כתיב, (קהלת א') אין כל חדש תחת השם. אמר
רב' יהודה תחת השם כתיב, שאני לעילא.

אמר רב' יוסי מא' פרוזא הכא. וזה אמר רב' חזקיה
אמר רב' חייא בההייא שעטה ממש דנפיק בר נש
לעלמא בת זגו איזדמנת לו. אמר רב' אבא זפאיין אפונ
צדיקיא דגש망תון מתעטרין קמי מלכא קדיישא עד
לא ייתון לעלם, דהכי תנין בההייא שעטה דאפיק

קודשא בריך הוא בשמיין לעלמא, כל אפונ רוחין
 ובסמיין כלו כלילון הכר ונוקבא דמתחרון כחדא.
 ואתמסרן בידא דההוא ממנה שליחא דאתפקד על
 עדוייהון לבני נשא. ולילה שמיה,
 ובשעתא דנחתין ואתמסרן בידי מתרשין, ולזמנין דא
 אקדים מן דא ואחית להו לבני נשא. וכד (ק"ה) מטה עידן
 זוגא דלהון. קודשא בריך הוא דידע אפונ רוחין
 ובסמיין מחבר לוון כדבקדמיתא ומברוזא עלייה. וכד
 אתחרון אתעבידי חד גופא חד נשמתא ימינה ושמאלא
 פדקא חזי, ובגין כד אין כל חדש תחת השמש. וαι
 תימא הא תנין לית זוגא אלא לפום עובדי וארחו
 דבר בש. חבי הוא ודא. דאי זכי ועובדוי אתפרשון, זכי
 לההוא דיליה לאתחרוא ביה כמה דגפיך.

אמר רבי חייא מאן דאתפרשון עובדי באן אתר יתבע
 (ס"א יתבע) ההוא זוגא דיליה. אמר ליה הקה תנין
 לעולם ימפר אדם כו' ויישא בת תלמיד חכם (ד"א ל"ג פ"א
 חזי). התלמיד חכם פקדונה דמאייה אתפקdon בידיה.
 תנא ברוזא דמתניתא כל אפונ דאותו בגלוילא
 בסמיין יכולין לאקדמא ברחמי זוגא דלהון. ועל האי
 אתערו חביביא. (אין נושאין נשים במועד אבל מקדשין) שמא יקדמן
 אחר ברחמים. ושפיר קאמרו אחר דיקא, ועל כן קשין

זונגין קמיה דקודשא בריך הוּא. וועל פלא (פנימ) **וְדֹאי כ'**
ישרים דרכיו יי' כתיב.

רבי יהודה שלח ליה לרבי אלעזר אמר הִא רָזָא דמלה
ידענא, אפַן דאתו בಗלוּלָא דגשׁמָתֵין מֵאַתָּר
לְהֹו זוֹגָא. שלח ליה כתיב, (שופטים כא) מה בעשה להם
לְגֹזֶרֶים לְבָשִׂים וְגּוֹן. וב כתיב לכט וחתפתם לכם וגון.
פרשתא דבני בניימין אוכח וועל האי תגינן שמא יקדמנו
אחר ברחים. (בי אותו אחר אין לו בת זוגו, אבל תשבח דא בגון בר נושא דنسיב בת
 זוגיה ולא הו ליה מנה בנין ומיטה, ייתי אוחוה ויבם אתתיה ויתיליד ליה (דף צב ע"א) מנה
 בר. האי בר הוא מיתה דאהדרת נשמתיה לעלם. דא הוא אחר דאין לו בת זוג אלא אמיה
 ודא הוא שמא יקדמנו אחר ברחים דיביל לאקדמא אחרא למיסב אתתיה דדא ברחים
 ובצלותה ואף על גב דאמינא לך דיביל לאקדמא ברחמי לא יוביל אלא אם (זהו) **בעל**

ח'יבא איהו וְאֵיתָה וְסָפָה)

אמר רבי יהודה (הש�א) **הִא הָוּ וְדֹאי דְקַשֵּׁין זוֹגִין קָמִי**
קוֹדֵשָׁא בריך הוּא. זפאה חולקתו דישראל
דאורייתא אוֹלִיפַתְהוּ אֲרֻחוֹי דְקוֹדֵשָׁא בריך הוּא, וכל
טמירין וגביעין דגביין קמיה. וְדֹאי כתיב, (תהלים ט) תורה
יִתְמִימָה וְגּוֹן. זפאה חולקיה מאן דישתדל באורייתא
ולא יתפרש מינה, דכל מאן דיתפרש מאריותא אלו
שעתא חדא כמה דאתפרש מיחי דעלמא דכתיב, (דברים
 ל) **כִּי הִיא חַיִּיךְ וְאַרְךְ יִמְחַי.** וב כתיב, (משל ג) **אַרְךְ יִמְחַי**
ושנות חיים ושלום יוסיפו לך:

וְיַהְיָ אֶבְרָם בֶּן תְּשִׁعִים שָׁנָה וְגֹו. רַبִּי יוֹסֵי פָתָח (ישעה ס) וְעַמְּדָ כָּלָם צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשֵׁי אָרֶץ וְגֹו. וְכֹאֵין אֶבְרָן יִשְׂרָאֵל מִכֶּל שֶׁאָר עַמִּין, דְּקֹודְשָׁא בָּרוּךְ הוּא קָרָא לְזֹן צְדִיקִים. הַתְּנוּיָה מֵאָה וָעֶשֶׂרִים (ד"א ל"ג וְחַמֵּשׁ) וְתָמְנִיא אֶלְפִּי מַארִי דְּגַדְפִּין דָּאוֹלִין וְטָאָסִין כֹּל עַלְמָא וְשָׁמְעִין קָלָא וְאַחֲדִין לֵיהּ לְהַהְוָא קָלָא.

כַּמָּה דְּתַבִּינוּ לִית לְךָ מֶלֶה בְּעַלְמָא דְּלִית לְהּ קָלָא, וְאַזְלָא וְטָאָסָא בְּרַקְיעָא, וְאַחֲדִין לְהּ מַארִי דְּגַדְפִּין וְסַלְקִין הַהְוָא קָלָא (ד"א לְמַארִי הַזָּן) דְּאָמְרִין (נ"א דְּמַדִּין) וְדִינִין לְהּ הָן לְטוּב הָן לְבִישׁ דְּכַתִּיב, (קָהָלָת י) בַּי עֹזֶה השׁמִים יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וְגֹו.

אִימְתֵּי דִּינִין לְהַהְוָא קָלָא. רַבִּי חִיא אָמַר בְּשֻׁעַתָּא דָבָר נְשָׁ שְׁכִיב וּנְאָים, וּנְשִׁמְתִּיהָ נְפַקֵּת מִפְיָה, וְהִיא אַסְהִידָת בֵּיהּ בְּבָרְבָּר נְשָׁ, וּכְדִין דִּינִין לְהַהְוָא קָלָא הַדָּא הַוָּא דְּכַתִּיב, (מִיכָּה ז) מְשַׁכְּבָת חִיקָּה שָׁמֵר פָּתָחִ פִּיהִ. מַאי טַעַמָּא, מְשׁוּם דְּהִיא אַסְהִידָת בְּבָרְבָּר נְשָׁ. רַבִּי יְהוֹדָה אָמַר פֶּל מָה דָבָר נְשָׁ עֲבִיד בְּכָל יוֹמָא נְשִׁמְתִּיהָ אַסְהִידָת בֵּיהּ בְּבָרְבָּר נְשָׁ בְּלִילִיא.

תָּאָנָא אָמַר רַבִּי אַלְעֹזֶר בְּתִחְלַת שַׁעַתָּא קְמִינִיתָא בְּלִילִיא פֶּד נְשָׁפִּים מֵמָא וְעַל שְׁמַשָּׁא מַארִי דְּמַפְתָּחָן דְּמַמְנָן עַל שְׁמַשָּׁא עַל בְּתִירִיסְרָתְרַעִין דְּפַתִּיחָין

בימם, בתר דעל בכליהו, כל אפונ טרעין סתימין (נ"א פתחין), כרוא קאים ושרי לאכרוא, קאים מאן דקאים ואחד לאפונ מפתחן, בתר דסיטים כרוא, כל אפונ בטורי עלמא מתבשין וסלקין, לית מאן דפתח (פומא) פטרא כלא משטכין. בדין דיבין דלתתא מתערין ואזילין ושתין בעלמא, וסירה שاري לאנחרא.

ומארי דיבבא תקעין ומילין. תקעין תניניות כדיין מתער שירתא ומזרין קמי מאיריהון, כמה מארי טריסון קיימו בקיומיהם ואתערין דיבין בעלמא, כדיין בניא גיימין ונשמטה נפקת ואסהידת סחדותא ואתחיה בת בדיינה, וקודשא בריך הוא עבד חסד בבר נש ונשmeta נתבת לאתירה.

בפלגות ליליא כד צפראין מתערין, סטרא דצפון אתער ברווחא, קם בקיומיה שרביטא דבסטן דרום ובטע בההוא רוחא ושכיח ואתבשם, כדיין אתער קודשא בריך הוא בגימוסוי לאשותעשא עם צדיקיא בגנטא דעתן.

בההוא שעתא זפאה חולקיה דבר נש דקאים לאשותעש באורייתא, דהא קודשא בריך הוא וכל צדיקיא בגנטא דעתן כליה צייתין לקליה הדא הויא דכתיב, (שיר השירים ח) היושבת בגנים חברים מקשיבים

לקולך המשמעני. ולא עוד אלא קידושא בריך הוא משיק עליה חד חיטה דחס"ד למשוי (ד"א לאג תפיר) בטיר בעלמא, זהא עלאין ותתайн בטרין ליה הדא הוא רכתייב, (טהילים מב) יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמى. אמר רבי חזקיה כל מאן דاشתדל בהאי שעתא באורייתא ודי אית ליה חולקא תדר בעלמא דאתה. אמר רבי יוסי מא טעמא תפיר. אמר ליה הקב"י אוליפנא דכל פלגות ליליא כד קידושא בריך הוא אתה בגנטא דעדן כל אבן בטיען דגינטא אשתקין יתר מההוא נחלא דאקרוי (דף צב ע"ב) נחל קדומים נחל עדרנים דלא פסקו מימי לעלמין, כביבול ההוא קדאים ואשתדל באורייתא כאילו ההוא נחלא אתרך על רישיה ואשקי ליה בגו אבן בטיען דגנטא דעדן. (אמר רבי יוסי) ולא עוד אלא הויאל וכלהו צדיקיא דבגו גנטא דעדן צייתין ליה, חולקא שניין ליה בההוא שקי נחלא. אשתחח דאית ליה חולקא תדר בעלמא דאתה.

רבי אבא היה ATI מטבריה לבני טרוניא דחמי, ורבי יעקב בריה היה עמייה, ערעו בכפר טרשא. פד בעו למשכב, אמר רבי אבא למריה דביתא אית הכא תנרגולא. אמר ליה מארא דביתא, אמא. אמר ליה בגין דקאי מנה בפלגות ליליא ממש.

אמר ליה לא אצטראיך, דהא סימנא לי בבייתא דהדין טקלא דקמי ערסאי מליבנא ליה מיא ונטיף טיף טיף, בפלגות ליליא ממש אתרקי כלחו מיא חצות לילה אcum להודות לך על משפטין צדקה, מאי קא חמא דוד דאייהו אמר חצות לילה ולא בחצות לילה. אלא חצות לילה ודי, לקידשא בריך הוא אמר הבי. ובכ' קידשא בריך הוא הבי אקרי. אין, דהא חצות לילה ממש קידשא בריך הוא אשתח וסיעטה דיליה וקידין היא שעתא דעיל בגנטא דעדן לאשתעשעא עם צדיקיא.

אמר רבי אבא לרבי יעקב ודי נשתתף בשכינתא ונתחבר כחדא, קרייבו ויתיבו עמיה, אמרו ליה אימא מלה דפומך דשפיר קאמרת. מנא לך הא. אמר לוון מלה דא אוילפנא מסבא. ותו הו אמר דתלת (נ"א דתחלת) שעתה קמייתא דיליא כל דיבין דلتתא מתערין ואזולין ושאטין בעלמא.

בפלגות ליליא ממש קידשא בריך הוא אתער בגנטא דעדן ודיבין דلتתא לא משתבחן. וכל גימוסין דלעילא בליליא לא אשתחוו אלא בפלגות ליליא ממש. מנין מאברם דכתיב ויחלק עליהם לילה. במצרים (שמות יט) ויהי בחצאי הלילה, ובאחרין סגיאין באורייתא הבי אשתח. ודוד הו ידע.

(ונמה) ומנא היה ידע. אלא כי אמר סבא. דמלכותא דיליה בהאי (לייליא) תליא. ועל דא קאים בהאי שעתא ואמר שירתא, ולחייב קרייה לקודשא בריך הויא חצות לילה ממש, אקום להודות לך וגוי דהא כל דינין תליעין מהכא, ודינין דמלכותא מהכא משתחין, ובהיא שעתא אתקтир בה דוד וקם ואמר שירתא. אתה רב אבא ובשכיה, אמר ליה ודא כי הוא בריך רחמנא דשדרני הכא.

תא חזי, לילה דינה בכל אחר זה אוקימנא מילוי, והכى הויא ודא, והא אתער קמי דרבי שמען. אמר ההוא ינוקא בריה דההוא גברא אי כי אמא בתייב חצות לילה. אמר ליה הא אתمر בפלגות ליליא מלכותא דשמייא אתערת.

אמר אנא שמענא מלה. אמר ליה רב אבא, אין מא ברי טב דהא מלה דפומך קלא דבוצינא להו. אמר אנא שמענא דהא לילה דינה דמלכותא איהו ובכל אחר דינה הו, והאי דקאמר חצות, בגין דינוקא בתרי גווני (חצות) בדינה וחסד, ודא פלגותא קדמיתא דינה הו, דהא פלגותא אחרא נהирו אנטפה באסטרה דחסד. ועל דא חצות לילה בתייב ודא.

קם רב אבא ושוי יDOI בריישיה וברכיה, אמר ודא

חַשִּׁיבָנָא דְּחַכְמָתָא לֹא אֲשַׁתְּכָח בֵּר בְּאֶפְוֹן זְכַאי דְּזַכְוּ בָהּ.
הַשְׁתָּא חַמִּינָא דְּאָפְיָלוּ יְנוּקִי בְּדַרְאָ דְּרַבִּי שְׁמַעַן זְכוּ
לְחַכְמָתָא עַלְּאָה. זְכַאת אַגְּתָת רַבִּי שְׁמַעַן. וּוֹי לְדַרְאָ דְּאַגְּתָת
תְּסַתְּלָק מִפְּיהָ. יִתְבוּ עַד (דף צג ע"א) צְפָרָא וְאֲשַׁתְּדָלוּ
בְּאוּרִיתָא.

פָּתָח רַבִּי אָבָא וְאָמַר (ישעיה ס) וְעַמְךָ כָּלָם צְדִיקִים וְגוּ.
מְלָה דָא קָא אַיְקוּמָה חַבְרִיאָ מַאי טֻמָּא בְּתִיב
וְעַמְךָ כָּלָם צְדִיקִים, וּכְיַיְלָה יִשְׂרָאֵל צְדִיקִי נִינָהוּ. וְהָא
כִּמְהָ חַיְיבֵין אֵית בְּהָוּ בַּיִשְׂרָאֵל בְּמַה חַטָּאֵין וּבְמַה רְשִׁיעֵין
דְּעָבָרִין עַל פְּקוּדִי אוּרִיתָא.

אֶלָּא הַכִּי תְּגָא בְּרוֹא דְמַתְבִּיתִין. זְכַאי אֶפְוֹן יִשְׂרָאֵל
דְּעַבְדִּין קְרַבְנָא דְּרַעְוָא לְקַרְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַיָּא
דְמַקְרִיבֵין בְּגַיְהוּ לְתִמְנִיא יוֹמִין לְקַרְבָּנָא, וּכְדָ אַתְגַּزوּ
עַלְוָה בְּהָאֵי חַוְלָקָא טָבָא דְקַרְדְּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא דְכִתְיבָּ
(משלי י) וְצְדִיקָ יִסּוּד עַולְם. כִּיוֹן דְּעַלְוָה בְּהָאֵי חַוְלָקָא
דְצְדִיקָ אַקְרָוּן צְדִיקִים, וְדָאֵי כָּלָם צְדִיקִים.

וְעַל בָּן לְעוֹלָם יִרְשֹׁו אָרִיז. בְּדִכְתִּיב, (תהלים קיח) פָתָחוּ לֵי
שְׁעָרֵי צְדָקָ אָבָא בָם. וּכְתִיב זֶה הַשְׁעָר לֵי צְדִיקִים
יִבָּאֵבּוּ. אֶפְוֹן דְאַתְגַּזוּ וְאַקְרָוּן צְדִיקִים. נִצְרָ מַטְעָי. נִצְרָ
מַאֲפּוֹן נְטִיעָנָ דְגַטְעָ קַוְדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא בְּגַנְתָּא דְעַדְן הָאֵי
אָרִיז חַד מְגִיָּה, וְעַל בָּן אֵית לְהָוּ לְיִשְׂרָאֵל חַוְלָקָא טָבָא

בְּעַלְמָא דָאָתִי וְכַתִּיב, (תהילים ל') **צְדִיקִים יִרְשׁוּ אָרֶץ.** (ישעה ס) **לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אָרֶץ.** מהו לעולם. כמה דאoki מנא **בְּמַתְנִיתָא דִילֵן,** והא אמר האי מלה בין חבריא. (ות Ана מא קא חמא קרא דלא אקרי אברהם עד השטה). (נ"א פא חוו, קודשא בריך הוא לא קרא לאברהם אברהם עד השטה Mai טעמא. אלא הבי אוקימנא רעד השטה לא אתגוז, וכד אתגוז אתחבר בהה הא ה"א ושראיה בהה), **אַלְאָהָבִי אָוְקִיםְנָא דַעַד** השטה לא אתגוז, וכד אתגוז אתחבר בהה הא ה' **וּשְׁכִינַתָּא שְׁרִיא בֵּיה וּכְדִין אֲקוּרִי אַבְרָהָם.**

וְהַיָּנוּ דְכַתִּיב, (בראשית ב) **אֱלֹהָה תּוֹלְדוֹת הַשְׁמִים וְהָאָרֶץ** בהבראם. ות Ана בה' בראם. ות Ана באברהם. **מַאי קָאָמֵרִי אַלְאָה דָא חֶסֶד וְדָא שְׁכִינַתָּא וּכְלָא נְחִית** בחדא, ולא קשיא מלה והαι והאי הו'.

אָמַר רַבִּי יַעֲקֹב לְרַבִּי אָבָא הָאִי הָהָבָרָם וְעִירָא, ויה' (דברים ל"ב) **דְהַלְלִיָּה רְבָרְבָא,** מה בין האי להאי, אמר **לֵיה דָא** (שכינתא) **שְׁמִיתָה,** **וְדָא יוּבָלָא** (ואית דמתני דכלא תה, וכד מנ Hera מצדיק בדין קיימא באשלמותא זה) רברבא, דהא מתרהא בדקה יאות, ולזמנין דלא קיימא באשלמותא וינקא מסטרא אחרא בדין ה"א ועירא) **וּבְגִין כֵּה זְמִנִּין** **דְסִיחָרָא קִיְמָא בְאַשְׁלָמוֹתָא וְזְמִנִּין בְּפְגִימִיתָא,** ובאנפהא אשטכח ואשתמודע וכלה שפיר. והאי איה **ברידא דמלה.**

אָמַר רַבִּי אָבָא זְמָנִין אָבוֹן יִשְׂרָאֵל דְקוּדָשָׁא בָּרוּךְ הוּא

אתך עיי ביהון מכל שאר עמיין, ויהיב לוון את קיימא דא, דכל מאן דאית ביה האי את, לא נחית לגיהנום א' איהו בטיר ליה פדקא יאות דלא עיל ליה ברשותה אחרא, ולא משקר בשמייה דמלפָא, הכל מאן דמשקר בהאי, פמאן דמשקר בשמייה קודשא בריך הוא כתיב, (הושע) ביי בגדו כי בנימ זרים ילדו.

תו אמר רבי אבא בזמנא דבר נש אסיק בריה לאעליה להאי ברית, קרי קודשא בריך הוא לפטלייא דיליה ואמר חמו מאי בריה עבדית בעלמא. ביה שעטה אוזמן (ליה) אליהו וטאום (מו ב) עלמא בד' טאסין ואוזמן תפמן. ועל דא תנינן דבעי בר נש לתקנא פרסייא אחרא ליקרא דיליה, וימייא (יג א) דא פרסייא דאליהו, ואי לאו לא שרי תפמן. והוא סליק ואסהיד קמי קודשא בריך הוא.

תא חזוי, בקדמיה כתיב, (מלבים א יט) מה לך פה אליהו וגוי. וכתיב קפה קגאתה לוי (אליה צבאות) כי עזוב בריתך בני ישראל וגוי. אמר ליה חייך בכל אתר ההאי רישימה קדיشا ירשמוני ליה בניبشرהון אנת תפמן, ופומא דאסheid דישראל עזוב, הוא יסheid דישראל מקיים האי קיימא. והא תנינן על מה אתה ענש אליהו קמי קודשא בריך הוא על דאמר דלטורא על בניו.

אֲדֹהֶכְיִ הוּא אֲתֵי נְהֹרָא דִיּוֹמָא וְהוּ אָמְרִי מַלְיִ
דָאָרְיִיתָא. קָמוּ לְמַיְזָל. אָמָר לֵיהֶה הַהְוָא גַּבָּרָא
בְּמַה דְעַסְקִיתָו בְּהָאֵי לִילִיא אֲשָׁלִימָן. אָמְרִי מַאֵי הַוָּא.
אָמָר לְהָוּ דְתַחְמָנוּ לְמַחְרָ אֲנְפּוֹי דְמְרִיה דְקִיִּימָא, דְהָא
דְבִיתָא בְּעַת בְּעַתָּא דָא מְבִינָכוּ. וְגַזְרָ קִיִּימָא דְבָרִי
דָאָתִיְילִיד לֵי, לְמַחְרָ לִיהְוָי הַלוֹלָא דִילִיה. אָמָר רַבִּי אָבָא
הָאֵי בְּעַתָּא דְמִצְוָה אֵיהּוּ וְלִמְחָמִי אֲפִי שְׁכִינָתָא נִתְיִיבָ.
אוֹרִיכָו כָל הַהְוָא יוֹמָא, (דף צג ע"ב) **בְּהַהְוָא לִילִיא בְּנֵשָׁ**
הַהְוָא גַּבָּרָא כָל אֲבוֹן רְחִימָיו, וְכָל הַהְוָא לִילִיא
אֲשַׁתְּדָלוּ בְּאָרְיִיתָא וְלֹא הוּא מִן דְנָאִים, אָמָר לְהָוּ
הַהְוָא גַּבָּרָא בְּמַטְ�וָ מְבִינָכוּ כָל חַד וְחַד לִימָא מַלְהָ חַדְתָּא
דָאָרְיִתָּא:

פָתָח חַד (רבי אָבָא) וְאָמָר (שופטים ה) **בְּפִרְוּעַ פְּרֻעֹות בְּיִשְׂרָאֵל**
בְּהַתְנִדְבָּעַם בְּרַכְכָו יְיָ. מַאֵי קָא חַמּוּ דְבָוָרָה וּבָרָק
דְפַתְחוּ בְּהָאֵי קְרָא. אֶלָּא הַכִּי תְּגִבְּנָן לִיתְעַלְמָא מַתְקִיִּימָא
אֶלָּא עַל הָאֵי בְּרִית דְכִתְיבָ, (ירמיה לו) אָמָם לֹא בְּרִיתִי יוֹמָם
וְלִילָה וְגוּ' דְהָא שְׁמִיא וְאָרְעָא עַל דָא קִיִּימָן. בְּגִין כֵּה
כָל זָמָנָא דִיְשָׂרָאֵל מַקִּיִּימָן הָאֵי בְּרִית, בְּמוֹסֵי שְׁמִיא
וְאָרְעָא קִיִּימָן בְּקִיּוּמִיהִו, וְכָל זָמָנָא דְחַס וְשָׁלוּם יִשְׂרָאֵל
מְבָטְלָיִן הָאֵי בְּרִית, שְׁמִיא וְאָרְעָא לֹא מַתְקִיִּימָן,
וּבְרָכָאָן לֹא מְשַׁתְכַחֵן בְּעַלְמָא.

תֵא חָזֵי, לֹא שְׁלִיטו שָׁאַר עַמִּין עַל יִשְׂרָאֵל אֶלָּא כִּד
בְּטִילו מִבְּיִהוּ קַיִם אֲדָא. וּמָה בְּטִילו מִבְּיִהוּ. דְלֹא
אַתְפְּרֹעַן וְלֹא אַתְגְּלִין. וְעַל דָּא כְּתִיב וַיַּעֲזֹב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֶת יְהוָה וְגֹו' וַיִּמְפַר אֹתָם בַּיָּד סִיסְרָא, וַיַּעֲזֹב אֶת יְהוָה מִמֶּשׁ.
עַד דָא תַת דְבָרָה וַאֲתַנְדְּבָת לְכָל יִשְׂרָאֵל בְּמַלְהָה דָא, כִּדְין
אַתְכַּבְּנָעוּ שְׁנָאִיהוֹן תְּחֻותִיָּהוּ.

וְהִיינוּ דְתַבִּין דָא מֵר קַוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא לִיהוּשָׁע וּכְיִ
יְשָׂרָאֵל אֲטִימִין אָבִין וְלֹא (בא מ' א') (ט) אַתְפְּרֹעַו וְלֹא
אַתְגְּלִיא וְלֹא קַיִם אֲנִים דִילִי, וְאַת בְּעִי לְאַעֲלָא לְהוּ
לְאַרְעָא וְלְאַכְנָעָא שְׁנָאִיהוֹן. (יחושע ח) שׁוּב מַול אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל שְׁנִית. וְעַד דָא תַפְרֹעַו וַאַתְגְּלִיא הָאֵי בְּרִית לֹא
עַלְוֹ לְאַרְעָא וְלֹא אַתְכַּבְּנָעוּ שְׁנָאִיהוֹן. אוֹף הַכָּא כִּיוֹן
דָא תַנְדְּבִין יִשְׂרָאֵל בְּהָאֵי אֶת אַתְכַּבְּנָעוּ שְׁנָאִיהוֹן תְּחֻותִיָּהוּ
וּבְרָכָאֵן אַתְחֹזְרוּ לְעַלְמָא הַדָּא הוּא דְכִתְיב בְּפֶרֹעַ פְּרֻעָות
בְּיִשְׂרָאֵל בְּהַתְנְדָב עִם בְּרָכוּ יְיָ.

קָם אַחֲרָא פָתָח וְאָמֵר, (שמות ד) וַיְהִי בְּדָרְךָ בְּמַלְוֹן
וַיַּפְגַּשְׁהוּ יְיָ וַיִּבְקַשׁ הַמִּתּוֹ לְמַאן לְמַשָּׁה. אָמֵר לֵיה
קַוְדְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא וּכְיִ אַת אַזְיל לְאַפְקָא יִת יִשְׂרָאֵל
מִמְצָרִים וְלְאַכְנָעָא מַלְכָא רָב וְשְׁלִיטָא, וְאַת אַנְשִׁיָּת
מִנְךָ קַיִם אָ. דָרְךָ לֹא אַתְגּוֹר, מִיד וַיִּבְקַשׁ הַמִּתּוֹ.
תָּאֵן נַחַת גָּבְרִיאֵל בְּשַׁלְחוֹבָא דָאָשָׁא לְאַזְקִידִיהָ,

וְאֶתְרָמִיּוֹ חַד חִיוִּיא מִתּוֹקְדָּא לְשָׁאֲפָא לֵיה֒ בְּגֻווִּיה֒ אַמְּמִיא֒
חִיוִּיא֒ אָמֵר לֵיה֒ קֹדֶשֶׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְּ אֹזִיל לְקֹטְלָא
חִיוִּיא֒ רְבָרְבָּא וְתַקְיִפָּא וּבָרָךְ לֹא אַתְּגָזָרְנָא. מִיד אֶתְרָמִיּוֹ
לְחַד חִיוִּיא לְקֹטְלָא לֵיה֒ עַד דְּחַמְתָּ צְפֹרָה וְגֻוְרָת לְבָרָה֒
וְאַשְׁתְּזִיב הַדָּא הוּא דְכִתְיב וְתַקְחָ צְפֹרָה צָרָה. מַהוּ צָרָה,
אַלְא אַסּוּתָה. וּמַאי אַסּוּתָה דְכִתְיב וְתַכְרוֹת אַתְּ עַרְלָת
בְּנָה. דְּגַנְגַּנְצָא בְּהָ רֹוח קֹדֶשָׁא.

קָם אַחֲרָא וְאָמֵר (בראשית מז) וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל אֶחָיו גַּשׁו נָא
אַלְיָ וְגַשׁו וַיֹּאמֶר וְגוּ. וּכְיֵ אַמְּמִיא קְרִי לְהֹו וְהָא
קְרִיבֵין הָוּ גְּבִיהָ. אַלְא בְּשֻׁעַתָּא דָא מֵר לֹוֹן אַנְיִ יוֹסֵף
אֶחָיכֶם. תֹּוֹהוּ דְּחַמְתִּי לֵיה֒ בְּמַלְכוֹ עַלְהָה. אָמֵר יוֹסֵף מַלְכוֹ
דָא בְּגַיַּן דָא רְוֹחַנָּא לֵיה֒, גַּשְׁו נָא אַלְיָ וְגַשׁו, דְּאַחֲזֵי
לְהֹו הָאֵי קִיִּמָא דְמִילָה, אָמֵר דָא גְּרַמְתָ לֵי מַלְכוֹ דָא
בְּגַיַּן דְּגַטְרִית לְהָ.

מִפְּאָן אָוְלִיפְנָא מִאָן דְּגַטִּיר לְהָאֵי אַת קִיִּמָא מַלְכוֹ
אַתְּגַטְרָת לֵיה֒. מְגַלֵּן מִבְּעוֹז דְכִתְיב, (רוֹת ג) חֵי יְיָ
שְׁכַבֵּי עַד הַבָּקָר הַהּוּ מִקְטָרָג לֵיה֒ יִצְרִיה֒ עַד דְּאוּמֵי
אָוּמָה וְגַטִּיר לְהָאֵי בְּרִית, בְּגַיַּן כֵּה זָכָה דְּגַפְקָנוּ מִפְּיָה
מַלְכֵין שְׁלִיטֵין עַל כָּל שָׁאָר מַלְכֵין, וּמַלְכָא מִשִּׁיחָא
דְּאַתְּקָרִי בְּשֵׁמָא דְקֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא:
פָּתָח אִידָך וְאָמֵר בְּתִיב, (תְּהִלִּים כ) אִם תָּחַנֵה עַלְיִ מִחְנָה

וְגוֹ. הֲכִי תָּאֵנָה בָּזָאת אַנְיִ בָּוּתָה, מַהוּ בָּזָאת, דָא אֶת קְיִימָא דָזְמִינָא תְּדִיר גַּבִּי בָּר גַּשׁ וְאַתְרְמִיזָא לְעַילָּא, וּבְגִינִּי כֵּךְ אַתְמֵר בָּזָאת כִּמָּה דְכִתְבֵּב זֹאת אֹתָה הַבְּרִית. זֹאת בְּרִיתִי. וּכְלָא בְּחַד דְּרָגָא. וְתָאֵנָה זֹה וְזֹאת בְּחַד דְּרָגָא אָפָונָן וְלֹא מַתְפְּרִשָּׁן. וְאֵי תִּמְאָא אֵי הֲכִי הָא שָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא הֲכִי. אַמְּמָא דָוד בְּלַחְזָדָיו וְלֹא אָחָרָא. אֶלָּא בְּגִינִּן דָא חִידָא בֵּיה וְאַתְרְמִיזָא בֵּיה וְהָוָא בְּתָרָא דְמִלְכּוֹתָא. תָּא חִזֵּי, בְּגִינִּן דָהָאי זֹאת לֹא נִטְרָה דָוד מַלְפָא בְּדִקָּא חִזֵּי, מַלְכּוֹתָא (ד"ג צד ע"א) אַתְעָדִי מְגִיה כָּל הָהָוָא זָמָנָא. וְהֲכִי אָוְלִיפְנָא הָאֵי זֹאת אַתְרְמִיזָא בְּמַלְכּוֹתָא דְלַעַילָּא, וְאַתְרְמִיזָא בְּיְרוּשָׁלָם קְרָתָא קְדִישָׁא. בְּהָהָוָא שְׁעַתָּא דָדוֹד עַבְרָ עַלְיהָ, נִפְקֵד קְלָא וְאָמֵר דָוד בִּמְהָ דְאַתְקְטָרָת תְּשִׁתְרִי. לְהָ טְרִדְין מִירְיוֹשָׁלָם וּמַלְכּוֹתָא אַתְעָדִי מִינָּה. מִנָּא לֹן דְכִתְבֵּב, (שְׁמוֹאֵל בַּיּוֹם הַגְּנִי מַקִּים עַלְיָד רַעַת מִבְּיתָה). מִבְּיתָה דִיְקָא וְהֲכִי הָוָה בִּמְהָ דְעַבְרָ בֵּיה אַתְעָבָשׂ, וּמְהָ דָוד מַלְפָא הֲכִי שָׁאָר בְּנֵי עַלְמָא עַל אַחַת כִּמָּה וּכִמָּה. פָּתָח אִיךְ וְאָמֵר (תְּהִלִּים צד) לוֹלִי יְיָ עֹזֶרֶתָה לֵי פְּמַעַט שְׁכָנָה דָוָמָה נְפָשִׁי. תָּאֵנָה בִּמְהָ זָכָאן יְשָׁרָאֵל דְלָא נְחַתִּי לְגִיהָנָם כְּשָׁאָר עַמִּין עוֹבֵדִי עֲבוֹדָת כּוֹכְבִּים וּמְזֻלּוֹת וְלֹא אַתְמֵסָרָן בַּיְדָיו דְדוֹמָה, (אֶלָּא) בְּהָאֵי אֶת.

דָהָכִי תָּאֵנָה בְּשְׁעַתָּא דְבָר נִשְׁנָפְיקָ מַעַלְמָא כִּמָּה חַבִּילִי

(מלאכיה חבקלה) טהירין אתפקדו עליה. זקפין עינא וחמאן האי את דהוא קיימא דקדושא, אתפרשו מביה, ולא אתייהיב בידוי דדומה לחתא לגיהבם, דכל מאן דאת מסר בידוי נחית לגיהבם ודא, ומהאי את דחלין עלאין ותטאין, ודיגין בישין לא שלטין ביה בבר נשאי איה זכי לנטור לייה להאי את, בגין דהוא אהיד בשמעא דקדושא בריך הוא.

כיוון דדוד מלכא לא נטר את קיימא דא פדקא חזוי, את עדי מביה מלכיתה ואטריד מירושלם. מיד דחיל דסביר דיביחתוון לייה מיד וימסרוון לייה בידוי דדומה וימות בההוא עלמא, עד דאתבשר ביה דכתיב, (שמואל ב) גם יי' העביר חטאך לא תמות. ביה שעתא פתח ואמר לוגי יי' עורתה לי כמעט שכנה דומ'ה נפשי.

פתח אידך ואמר Mai ha'i (דכתיב) דאמר דוד והרани אותו ואת גוהג. (mai והרани אותו ואחר בר ואת גוהג), מאן יכול למחייב לייה לקידושא בריך הוא. אלא כי תניבן בההייא שעתא דאתגוז עליה ההוא עונשא, ודוד ידע דעל דלא גטר hei את פדקא יאות אתעפש בהאי, דכלא בחדא אחידא, וככלא מתרמיז בהאי את, ולא אקרי צדיק מאן דלא נטר לייה פדקא יאות, היה בעי בעותיה ואמר (שמואל ב טו) והרани אותו ואת גוהג.

מַאֲ **אֹתָוֹ**, (אות דיליה אותן הברית דהא אותן רקיודה בריך הוא, את דיליה) **דְּאָ** **אֶת** **קִיְמָא** (דיליה) **קָדִישָׁא** **דְּהָא** **דְּחִילְבָּא** **דְּאַתְּאָבֵיד** **מְגַנָּא**. **מַאֲ** **טֻעַמָּא** **בְּגִין** **דְּתַרְיוֹן** **אַלְיָין** **מְלֻכּוֹתָא** **וַיְרוֹשָׁלָם** **בְּהָאִי** **אַחִידָן**, **וּבְגִין** **בְּךָ** **תַּלִּי** **בְּבָעוֹתְיהָ** **אֹתוֹ** **וְאֶת** **נוֹהָה** **דִּתְהָדָר** **מְלֻכּוֹתָא** **דְּהָאִי** **אֶת** **לְאַתְּרִיה**. **וּכְלָא** **חַד** **מֶלֶה**.

פָּתָח **אִיךְ** **וְאָמֵר** (איוב ט) **וּמִבְשָׁרִי** **אֲחֹזָה** **אֱלֹהָה**, **מַאֲ** **וּמִבְשָׁרִי**, **וּמִעַצְמִי** **מְבָעֵי** **לִיה**. **אֶלָּא** **מִבְשָׁרִי** **מִמֶּשׁ**. **וּמַאֲ** **הִיא**. **דְּכַתִּיב**, (ירמיה יא) **וּבְשָׁר** **קָדְשָׁ** **יְעָרֹו** **מִעַלְיךָ**. **וְכַתִּיב** (בראשית יז) **וְהִתְהַבֵּרְתִּי** **בְּבָשָׂרְכֶם**. **דְּתַגְנִיא** **בְּכָל** **זָמָנָא** **דְּאַתְּרִשִּׁים** **בְּרִבְשָׁן** **בְּהָאִי** **רְשִׁימָא** **קָדִישָׁא** **דְּהָאִי** **אֶת**, **מִפְיָה** **חַמְיִי** **לְקִידְשָׁא** **בְּרִיךָ** **הַוָּא**. **מִפְיָה** **מִמֶּשׁ**. **וּבְשָׁמְתָא** **קָדִישָׁא** **אַתְּאָחִידָת** **בֵּיהֶן**.

וְאֵ **לֹא** **זָכֵי**. **דְּלָא** **נְטִיר** **הָאִי** **אֶת**. **מַה** **פְּתִיבָה**, (איוב ד) **מְנִשְׁמָת** **אֱלֹהָה** **יָאָבְדוּ**. **דְּהָא** **רְשִׁימָו** **דְּקוּדְשָׁא** **בְּרִיךָ** **הַוָּא** **לֹא** **אַתְּגַטֵּיר**. **וְאֵ** **זָכֵי** **וּנְטִיר** **לִיה**, **שְׁכִינָתָא** **לֹא** **אַתְּפִרְשׁ** **מִפְיָה**. **אִימְתִּי** **מִתְקִיְמָא** **בֵּיהֶן** **כֵּד** **אַתְּגַסֵּיב** **וְהָאִי** **אֶת** **עִילָּל** **בְּאַתְּרִיה**, (מצוין **דְּתַגְנִיא** **מַאֲ** **טֻעַמָּא** **וְאֵ** **הַיָּא** **אַזְלִין** **בְּחַדָּא**, **אֶלָּא** **כֵּד** **דְּכַר** **וְחַדָּר** **נוֹקְבָּא**) **אַשְׁתַּתְפּוּ** **בְּחַדָּא** **וְאַקְרֵי** **חַדָּשָׁמָא**, **פְּדִין** **חַסְד** **עַלְאָה** **שְׁרִיאָה** **עַלְיִיהָ**. **בָּאָן** **אַתְּרִ שְׁרִיאָה** **בְּסַטְרָא** **דְּכִירָא**. **וּמְאָן** **חַסְדָּה** **חַסְדָּה** **אַלְלָה** **דְּאָתִי** **וּנְפָקָה** **מְחַכְמָה** **עַלְאָה**

וְאַתְעַטֵר בְּדֻכּוֹרָא וּבְגִין כֶּה אַתְבִּסְמָת נַוְקָבָא. (נ"א דתנן ר' רזא ר' רזאי ח"א אָזְלִין בְּחִדָא בְּגַנוֹןָא דְכָר וְנוֹקָבָא אֲשַׁתְּפָפָו בְּחִדָא וְאָנוֹן חָה, בְּרוֹן חָסֶד עַלְאָה שְׂרִירִיא עַלְיָהו וְאַתְעַטֵר בְּדֻכּוֹרָא וְאַתְבִּסְמָת נַוְקָבָא).

תו תְּגִינֵן אֱלֹהָה הַכִּי הַוָּא אָמֵר לֵיה נְהִירָה דְחִכְמָתָא. ו' דְכָר ה' נַוְקָבָא. אֲשַׁתְּפָפָו בְּחִדָא אֱלֹהָה אָקָרִי. וּבְשִׁמְתָא קְדִישָא מְהָאִי אָטָר אַתְאָחָדָת, וּכְלָא תְּלִיא בְּהָאִי אָת. וּעַל דָא בְּתִיב וּמְבָשָׁרִי אֲחֹזָה אֱלֹהָה. דָא שְׁלִימָותָא דְכָלָא, מְבָשָׁרִי מִמְשָׁ, מְהָאִי אָת מִמְשָׁ, וּעַל דָא זְכָאיָן אָנוֹן יְשָׁרָאֵל קְדִישָׁוֹן דְאָחִידָן בֵּיה בְּקוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, זְכָאיָן אָנוֹן בְּעַלְמָא דִין וּבְעַלְמָא דְאָתִי, עַלְיָהו בְּתִיב, (דברים י) וְאַתָם הַדְּבָקִים בֵּין וְגַוּ, וּבְגִין כֶּה תְּיִים כְּלָכְם הַיּוֹם.

אמֵר רַבִי אָבָא וּמָה בְּכָל כֶּה אַתָוֹן חַפְיכִימַין וְאַתָוֹן יִתְבִּין הַכָּא, אָמְרוּ לֵיה אֵי צְפֹרָאָה יִתְעַקְרֵו מְאַתְּרִיְהוּ (דף צד ע"ב) לֹא יִדְעַין לֹאָן טָאָסָן הַדָּא הַוָּא דְכָתִיב, (משלי יז) כַּצְפּוֹר נָוְדָת מִן קְנָה בֵּן אִישׁ נָוְדָד מִמְקוֹמוֹ.

וְאַתְרָא דָא זְכִי לֹן לְאוֹרִיִּתָא, וְהָאִי אֹורְחָא דִילָן. בְּכָל לִילִיא פְּלִגּוֹתָא אָנוּ נְיִימַין, וּפְלִגּוֹתָא אָנוּ עַסְקִין בְּאוֹרִיִּתָא. וּכְדָ אָנוּ קְיִימַין בְּצְפָרָא רִיחִי חַקְלָא וּבְתָרִי מִיא הָא דְיִנּוֹה לְעַילָא זְמָנָא חִדָא. וּכְמָה סְרִכִי תְּרִיסִין אָסְתָלָקוּ בְּהַהְיוֹא דִינָא עַל עַוְגָשָׁא (עה, קא ב)